

b) at Skatten lignes paa vedkommende Skatteyderes Indtægt efter en Skala, der fastsættes indenfor Rammerne af den Skala, som indeholdes i § 1 i Lov Nr. 144 af 8. Juni 1912 om Indkomst- og Formueskat til Staten, saaledes som denne er ændret ved Lov Nr. 128 af 10. Maj 1915 og Lov Nr. 486 af 13. Oktober 1917.

Under Iagttagelse af den i fornævnte Lov fastsatte Progression bestemmer Kommunalbestyrelsen med Indenrigsministeriets Samtykke den Skala, hvorefter den personlige Tillægsskat skal lignes paa Indtægter, der ligger over den af Kommunalbestyrelsen vedtagne Fritagelsesgrænse. Ved Fastsættelsen af den for vedkommende Kommune gældende Skala bliver at iagttage, at Skalaen ansættes saaledes, at der kan paaregnes at indkomme de til Dækning ved Tillægsskat fornødne Beløb. Saafremt nogle af de i Statsskattelovene omhandlede Indtægtsgrupper ved Fastsættelsen af den for en Kommune gældende Skala for Paaligning af Tillægsskat ønskes samlede under eet, kan Indenrigsministeren meddele Tilladelse hertil.

Ved Indtægt forstås det Indtægtsbeløb, hvoraf den ordinære personlige Kommuneskat faktisk beregnes.

Dette Indtægtsbeløb er bestemmende for det Trin af fornævnte Skala, som under Hensyn til denne Paragrafs 2det Stykke vil være at anvende, og Tillægsskatten beregnes derefter af det Beløb, der udkommer, efter at det under ovenstaaende Litra a) ommeldte Fradrag eventuelt har fundet Sted.

§ 11.

Skatteydere, der uden at have opgivet fast Bopæl i en Kommune i Skatteaaret 1918—19 — for København og Frederiksberg eventuelt 1919—20 — tillige i en Del af Skatteaaret har haft fast Ophold i en anden Kommune og der er blevet ansat til en lavere personlig Kommuneskat for det paagældende Tidsrum, skal til den Kommune, hvori de er ansatte til det højeste Skattebidrag, svare Forskellen mellem det i de to Kommuner tilsammen udrede Skattebidrag og det Skattebeløb, som de vilde komme til at udrede, saafremt de alene havde haft Ophold i den Kommune, hvor det højeste Skattebidrag er paalignet dem.

Skatteydere i Købstæder og Landkommuner samt Marstal, som i Regnskabsaaret 1918—19 fraflytter en Kommune, hvori de har haft skattepligtigt Ophold, skal for det Skatteaar, i hvilket Fraflytning har fundet Sted, betale de i § 8 nævnte Tillæg til den personlige Kommuneskat og Formueskatten til Fraflytningskommunen med Tillægenes fulde Beløb.

Skatteydere i København og Frederiksberg, der i 1918—19, eventuelt 1919—20, fraflytter Kommunen, skal erlægge Tillægsskatten til Fraflytningskommunen efter Reglerne i nærværende Paragrafs 2det Stykke.

Skatteydere i en Kommune, hvor der svares Tillæg til Formueskatten, kan ikke, saafremt de ansættes til Formueskat til Staten i en Kommune, hvor saadant Tillæg ikke svares, uden sammesteds at ansættes til personlig Skat paa Grund af Ophold, fritages for at yde Tillæget til den Kommune, hvor der opkræves Tillæg til Formueskatten, og hvor de svarer personlig Skat paa Grund af Ophold.

§ 12.

Bestemmelserne i § 5 i midlertidig Lov Nr. 162 af 20. Marts 1918 angaaende Retten til ved Betaling af Erhvervsskat at foretage Fradrag i Skatten til Opholdskommunen bliver at anvende særskilt paa Tillægsskatten i de paagældende Kom-